

اهم مقررات نگهداری کالا در اماکن گمرکی

۱) منظور از انبارهای گمرکی اعم از انبار مسقف ، غیرمسقف و محوطه ، اماکنی است که برای نگهداری کالاهای ورودی و صدوری تأسیس و توسط مراجع تحویل گیرنده کالا اداره می‌شوند.

هر جا ضرورت‌های تجاری ایجاب نماید گمرک اجازه تأسیس این انبارها را صادر و ترتیبات کنترل‌های گمرکی را تعیین می‌نماید . مراجع تحویل گیرنده کالا ملزم هستند مفاد این قانون را رعایت نمایند .

به طور کلی هر کجا عنوان اداره گمرک با پسوند نام بندر یا اسم خاص دیگری خوانده می‌شود، آن محل انبار گمرک تلقی می‌شود (مثل «گمرک تهران» ، «گمرک بندر امام» و غیره) و اعم از مجتمع انبارها و محوطه ها و باراندازهایی که به وسیله بخش خصوصی تأسیس گردیده یا متعلق به بخش دولتی باشد .

تبصره - مراجع تحویل گیرنده که کالای گمرک نشده را با موافقت گمرک نگهداری می نمایند ، می توانند به توسعه تأسیسات و انبارهای مورد نیاز در محدوده دارای مجوز اقدام نمایند.

۲) مدت مجاز نگهداری کالا در انبارهای گمرکی از تاریخ تحویل کالا به این اماکن سه ماه است.

در صورت تقاضای کتبی صاحبان کالا یا شرکت های حمل و نقل در مورد کالای عبوری و وجود علل موجه به تشخیص گمرک و با پرداخت هزینه انبارداری تا تاریخ موافقت گمرک ، این مدت حداکثر تا دو ماه دیگر قابل تمدید است. در صورتی که ظرف مهلت مقرر ، صاحب کالا برای انجام تشریفات گمرکی و پرداخت وجوه متعلقه اقدام ننماید ، کالا مشمول مقررات متروکه می‌شود. چنانچه کالا به انبارهای گمرکی متعدّد منتقل و نگهداری شود ، مدت توقف از زمان ورود کالا به اولین انبار گمرکی محاسبه می‌شود (مهلت توقف مرسولات پستی غیرتجاری تابع مقررات پست است).

تبصره ۱: در صورتی که امکانات لازم برای نگهداری کالای فاسد شدنی و کالایی که نگهداری آن ها هزینه اضافی ایجاد می‌کند در انبارهای گمرکی موجود نباشد ، باید بلافاصله پس از تخلیه و تحویل ، ترخیص و یا با مسؤولیت صاحب کالا و نظارت گمرک به انبار مناسب منتقل شود. در غیر این صورت ، مرجع تحویل گیرنده هیچ گونه مسؤولیتی در قبال ضایع یا فاسد شدن آنها ندارد و گمرک بلافاصله مقررات متروکه را در مورد آن کالا اعمال می‌نماید.

تبصره ۲: اصولاً مهلت سه ماهه ای برای توقف کالا در انبارهای گمرکی طبق قانون قائل می‌شوند جز در مورد کالاهای فاسد شدنی یا خطرناک یا آتش زا قطعاً صرف «هزینه اضافی» که تعریف مشخصی از آن نشده است مانع از استفاده از مهلت داده شده در این ماده نمی‌شود و نمی‌توان صاحب کالا را به ترخیص فوری مجبور نمود یا صاحبان انبار را از قبول مسؤولیت نگهداری و مراقبت از کالا مبری دانست یا اینکه

بلافاصله مقررات متروکه را اعمال کرد. پیش از این طبق قانون و آیین نامه ۱۳۵۰ و ۱۳۵۱ علاوه بر کالاهای فاسد شدنی آتش زا و کالاهای خطرناک چنین مقرر شده بود که کالاهایی که نگهداری شان هزینه های اضافی ایجاب می کند، مانند حیوانات زنده باید بلافاصله ترخیص شود و گرنه گمرک یا بندر هیچ گونه مسئولیتی در قبال ضایع یا فساد شدن یا نگهداری آنها ندارد. بنابراین فرق است بین عبارت «ایجاد هزینه اضافی» و «ایجاب هزینه اضافی».»

تبصره ۲ - چنانچه ظرف یک ماه [۴۶] کالاهایی که برای آن سند ترخیص یا فروش صادر گردیده است از انبارها خارج نشود مشمول مقررات متروکه می شود. این مهلت با اعلام موافقت مرجع تحویل گیرنده و گمرک قابل تمدید است.

46- قطعاً منظور مواردی است که خروج کالا از انبارهای گمرکی از لحاظ گمرک و بطور کلی طبق مقررات هیچ مانعی ندارد .

تبصره ۳ - تا زمانی که کالا به انتظار اعلام نظر قطعی گمرک در انبارهای گمرکی متوقف گردد، کالا متروکه نمی شود.

تبصره ۴ - تعیین مهلت توقف کالا در مناطق آزاد و مناطق ویژه اقتصادی بر اساس ضوابط قانونی مناطق مذکور در اختیار سازمانهای مسؤول این مناطق است. کالاهایی که در این مناطق پس از انقضاء مهلتهای اعطائی توسط سازمانهای مذکور مهلت منقضی، اعلام می شوند نیز مشمول مقررات [۴۸] کالای متروکه می گردند.

48- اصولاً همانطور که در این تبصره ذکر شده، کالای موجود در مناطق آزاد تابع قانون و مقررات مربوط به خود است و نیازی نیست در گمرک برای آنها تعیین تکلیف شود، حال اگر قرار است مقررات متروکه ای هم در این مناطق باشد طبق همان مقررات رفتار می شود .

مبحث دوم - مسؤولیت حفظ و نگهداری کالا در انبارهای گمرکی

ماده ۲۵ - مسؤولیت حفظ و نگهداری کالای موجود در انبارهای گمرکی از هنگام تحویل گرفتن تا زمان تحویل دادن آن با مرجع تحویل گیرنده کالا است.

مرجع تحویل گیرنده مکلف است کالای موجود در انبارهای گمرکی را در مقابل خطرات ناشی از آتش سوزی، اشتعال و انفجار بیمه نماید و حق بیمه مربوطه را به هنگام ترخیص از صاحب کالا وصول کند. در صورتی که کالای تحویلی به انبارهای گمرکی به موجب بیمه نامه معتبر که شماره آن باید در هنگام تحویل کالا در اظهارنامه اجمالی یا بیانیه یا اسناد معتبر دیگر به مرجع تحویل گیرنده اعلام گردد، بیمه باشد، تا زمانی که بیمه نامه مزبور دارای اعتبار است، کالا تحت پوشش آن است و برای این مدت حق بیمه توسط مرجع تحویل گیرنده دریافت نمی گردد.

تبصره ۱ - ارزش کالا برای دریافت حق بیمه و پرداخت غرامت در مورد کالای تجاری ارزش «سیف» است که در اسناد خرید تعیین می گردد. در مواردی که اسناد ارائه نشود ارزش به موجب مفاد این قانون تعیین می شود.

تبصره ۲ - در مسیر حمل عبور داخلی [۴۹] اداری مسؤولیت حفاظت کالا حسب مورد با عبوردهنده است.

تبصره ۳ - در مواردی که مرجع تحویل گیرنده مسؤولیت [۵۰] باربری کالا را نیز برعهده دارد، خسارات وارده به هنگام باربری نیز مشمول این ماده می‌شود.

تبصره ۴ - در صورتی که کالا با روش اعتبار اسنادی وارد گردد فقط ارائه یک نسخه از بیمه‌نامه معتبر در زمان ترخیص کالا کافی است.

تبصره ۵ - چنانچه تصویر بیمه نامه دارای اعتبار زمانی کالای عبوری خارجی از سوی عبوردهنده به طور کتبی با ذکر تعهد و تأیید اصالت بیمه‌نامه در زمان اظهار به گمرک ارائه گردد آن کالا مشمول پرداخت حق بیمه محلی نمی‌گردد.

49- منظور از عبور داخلی اداری همان «ترانزیت داخلی اداری» است. عموماً حمل و نقل کالای گمرک نشده به وسیله گمرک تحت این عنوان خوانده می‌شود، ترانزیت به معنای جابجایی یا نقل و انتقال کالا یا مسافر است .

50- منظور باربری در انبار و محوطه هاست. نه باربری در ضمن ترانزیت کالا .

ماده ۲۶ - در غیر از موارد مذکور در ماده (۲۵) این قانون و موارد قوه قهریه (فورس ماژور) و خسارت ناشی از کیفیت کالا یا بدی بسته‌بندی، در صورتی که کالا در مدت توقف در انبارهای گمرکی از بین برود یا آسیب ببیند، مرجع تحویل گیرنده مسؤول پرداخت [۵۱] گرامت است.

51- مواردی مثل از بین رفتن کالا در ضمن صورت برداری در انبار «Inventory» (انوانتر) که ممکن است کالا از بین برود، یا از بین رفتن کالا در ضمن ارزیابی با مباشرت صاحب کالا یا بدون مباشرت صاحب کالا هم پیش می‌آید که بدین ترتیب تعیین تکلیف نشده است .

تبصره ۱ - پرداخت گرامت یا صرف نظر کردن صاحب کالا از دریافت آن رافع مسؤولیت مرجع تحویل گیرنده در مورد حقوق دولت نیست و در صورت ثبوت تقصیر و احراز تخلف باید حقوق ورودی متعلق به کالای از بین رفته را پرداخت نماید.

تبصره ۲ - چنانچه مرجع تحویل گیرنده، گمرک و مرتکب [۵۲]، کارمند گمرک باشد خسارت به وسیله گمرک جبران و سپس از کارمند متخلف مطالبه و وصول می‌شود.

52- منظور از عبارت «مرتکب کارمند گمرک باشد» در این تبصره از لحاظ اینکه انباردار یا ارزیاب گمرک ضمن ارزیابی موجب بروز خسارت شود، مشخص نیست .

فصل دوم - انبارهای اختصاصی، انبارها و سردخانه‌های عمومی رسمی و گمرک اختصاصی

ماده ۲۷ - منظور از انبار اختصاصی انباری است خارج از انبارهای گمرکی که کالای گمرک نشده متعلق به شخص [۵۴] خاص با شرایط مقرر در این فصل در آن نگهداری می‌شود. صاحب کالا می‌تواند کالای گمرک نشده متعلق به خود را به منظور انجام یا اتمام تشریفات گمرکی در انبار اختصاصی تحت نظارت نزدیکترین گمرک طبق شرایط مقرر در این فصل نگهداری کند.

54- منظور از «شخص ثالث» این است که هر انبار اختصاصی بیش از یک شخص به عنوان دارنده انبار اختصاصی ندارد. یعنی همان صاحب کالا که البته صاحب کالایی که در سال حجم قابل توجهی کالا وارد می‌کند و همین امر می‌تواند یکی از دلایل موفقیت گمرک با تاسیس انبار اختصاصی باشد.

تبصره - شرایط فیزیکی انبار اختصاصی، نحوه اداره و زمان مجاز نگهداری و چگونگی سرشماری کالا و شیوه بازرسی از انبار به موجب آیین‌نامه‌ای است که ظرف شش ماه از تاریخ تصویب این قانون توسط گمرک تهیه می‌شود و به تصویب هیأت وزیران می‌رسد.

ماده ۲۸ - گمرک در صورتی می‌تواند با انتقال و نگهداری کالا در انبار اختصاصی موافقت نماید که حقوق ورودی متعلق به آن تضمین شود و کالا از انواع مجاز و مجاز [۵۵] مشروط باشد.

در صورتی که کالا از نوع مجاز باشد و یا مجوزهای لازم هنگام انتقال به انبار توسط واردکننده ارائه شود میزان تضمین معادل حقوق ورودی است. انتقال کالا به انبار اختصاصی با صدور پروانه عبور داخلی [۵۶] انجام می‌گردد.

55- به طور قطع تا زمانی که مجوزهای ورود اخذ نشده است پذیرش آن کالا در انبار اختصاصی امکان پذیر نیست، بنابراین کالای مجاز مشروط مصداق پیدا نمی‌کند، زیرا اصولاً ورود کالا به کشور طبق قانون مقررات صادرات و واردات مصوب ۰۴/۰۷/۱۳۷۲ موکول به ثبت سفارش است و به هنگام ثبت سفارش در مورد کالاهای مشروط متقاضی نخست و قبل از هر اقدامی مجوز اخذ می‌کند و سپس ثبت سفارش امکان پذیر می‌شود.

بدیهی است اگر مجوز داده نشود، عملاً ثبت سفارش هم انجام نمی‌گیرد و لذا ورود چنین کالایی اگر هم صورت گیرد به انبار اختصاصی قابل انتقال نیست. در همین ماده عبارت «مجوزهای لازم هنگام انتقال به انبار توسط واردکننده ارائه شود» به این معناست که کالای مشروطی که قبلاً مجوز دریافت نکرده حالا هنگام انتقال اگر ارائه شود می‌تواند به انبار اختصاصی انتقال یابد. حالا معلوم نیست چگونه امکان دارد ضمن انتقال با چه فاصله زمانی با وجود مراحل نسبتاً پیچیده ثبت سفارش و اخذ مجوز، چنین امری امکان پذیر باشد و اگر موفق به اخذ مجوزهای لازم نشد چه اتفاقی می‌افتد؟

56- منظور از عبور داخلی همان «ترانزیت داخلی» است.

ماده ۲۹ - مدت مجاز توقف کالا، در انبارهای اختصاصی محدود به مهلت‌های مقرر در ماده (۲۴) این قانون نیست و مهلت آن از طرف گمرک ایران تعیین می‌شود.

در صورتی که تا پایان مهلت مقرر صاحب کالا نسبت به انجام تشریفات گمرکی اقدام ننماید، به نحو ذیل اقدام می‌شود:

الف - چنانچه کالا از نوع مجاز باشد یا صاحب کالا مجوزهای لازم را اخذ و ارائه نماید، گمرک مکلف است حقوق ورودی متعلقه به کالا را از محل تضمین آن تأمین و پس از وصول، پروانه ورود قطعی صادر کند و برای صاحب کالا ارسال دارد.

ب - در مورد کالایی که مجوز لازم برای ترخیص آن [۵۷] اخذ و ارائه نشده است، مراتب به صاحب کالا اعلام و مقررات کالای متروکه در مورد آن اعمال می‌گردد و تضمین مأخوذه [۵۸] با توجه به شرایط مذکور در اجازه‌نامه تأسیس و مواد دیگر این فصل ابطال می‌شود.

57- مفاد قسمت اخیر بند (ب) ماده ۲۹ با ماده ۲۸ مغایر است، زیرا در ماده ۲۸ اصولاً انتقال کالا به انبار اختصاصی را موقوف به مجاز بودن کالا با در صورت «مجاز مشروط»، ارائه مجوزهای لازم به هنگام انتقال به انبار اختصاصی دانسته است، لذا عملاً کالای مشروط اجازه ورود به انبار اختصاصی را پیدا نمی‌کند، قاعدتاً نیز پذیرش کالای مشروط در انبار اختصاصی درست نیست .

58- با توجه به اینکه بند (ب) ناظر به کالاهایی است که مشروط بوده و مجوز ارائه نگردیده است ابطال تضمین یا ضمانت نامه مأخوذه، به شرحی که در قسمت آخر این بند تصریح شده، مصداق پیدا نمی‌کند، بلکه تسویه ضمانت نامه باید مورد نظر باشد. ابطال زمانی است که ضمانت نامه سپار یا متعهد در موعد مقرر با تعهد خود عمل کند. در این صورت ضمانت نامه یا تعهد اصطلاحاً ابطال می‌شود .

ماده ۳۰ - خارج کردن کالا از انبارهای اختصاصی صاحب کالا مستلزم انجام تشریفات گمرکی است در غیر این صورت موضوع مشمول مقررات قاچاق گمرکی می‌شود.

مأموران گمرک حق دارند به صورت تصادفی کالای موجود در انبار اختصاصی را مورد رسیدگی و شمارش قرار دهند و مشخصات آنها را با مندرجات دفاتر و اسناد و مدارک ورود و خروج تطبیق نمایند.

تبصره ۱ - مسؤولیت از بین رفتن، کاهش یا آسیب دیدگی یا فساد کالا در انبارهای اختصاصی صاحب کالا برعهده صاحب آن است که علاوه بر آن مسؤولیت پرداخت حقوق ورودی متعلقه را نیز دارد.

تبصره ۲ - در صورتی که از بین رفتن کالا ناشی از عوامل قوه قهریه (فورس‌ماژور) باشد صاحب کالا از پرداخت حقوق ورودی متعلقه معاف است.

ماده ۳۱ - گمرک می‌تواند با انتقال کالای گمرک نشده به انبارها و سردخانه‌های عمومی رسمی، غیر از انبارهای گمرکی، موافقت نماید. مقررات این فصل شامل انبارها و سردخانه‌های عمومی رسمی نیز می‌باشد. [۵۸۰-۱]

1-58 انبارهای عمومی رسمی و سردخانه‌های عمومی رسمی برخلاف آنچه در ماده (۱) قانون تحت عنوان اماکن گمرکی نامیده شده اند به هیچ وجه امکان گمرکی محسوب نمی‌شوند، حتی انبارهای اختصاصی زیر کلید گمرک همف امکان گمرکی نیستند.

ماده ۳۲ - به منظور نگهداری کالاهای گمرک نشده به جز کالای ممنوع، گمرک می‌تواند با تأسیس واحدهای گمرکی اختصاصی برای صاحبان کالاها و شرکتهای حمل و نقل بین‌المللی با اخذ تضمین موافقت کند و مأموران لازم را جهت اجرای مقررات و انجام تشریفات گمرکی در این اماکن مستقر نماید.

چگونگی انجام تشریفات گمرکی و نظارت‌های مربوطه با رعایت این قانون در آیین‌نامه اجرائی مشخص می‌گردد.

آیین‌نامه اجرایی قانون امور گمرکی ایران نیز در مواد ۴۷ تا ۵۳ به مبحث نگهداری کالا در انبارها پرداخته است.

بخش چهارم - نگهداری کالا در اماکن گمرکی

فصل اول - انبارهای گمرکی و مسئولیت نگهداری کالا

ماده ۴۷ - مدت مجاز نگهداری کالاهایی که دارای اختلاف گمرکی می‌باشد در انبارهای گمرکی از تاریخ ابلاغ نظر قطعی گمرک یا ابلاغ رأی قطعی مراجع رسیدگی به اختلافات گمرکی سه ماه است.

ماده ۴۸ - در صورتی که امکانات لازم برای تحویل و نگهداری کالاهای خطرناک یا کالاهایی که مستلزم تأسیسات یا تجهیزات خاص باشد وجود نداشته باشد، مرجع تحویل‌گیرنده پس از ارایه مستندات و دلایل مربوط و موافقت گمرک می‌تواند از تحویل گرفتن آنها خودداری نماید، در این صورت شرکت حمل و نقل بین‌المللی مربوط یا صاحب کالا موظف است کالا را با رعایت سایر مقررات اعاده یا با مسئولیت خود و تحت مراقبت گمرک به انبار مناسب انتقال دهد و یا صاحب کالا همزمان با ورود کالا اسناد و مدارک لازم را ارایه و با رعایت سایر مقررات نسبت به ترخیص کالا اقدام نماید.

ماده ۴۹ - تحویل کالا به انبارهای گمرکی وقتی قبول می‌شود که برای آن اظهارنامه اجمالی، پروانه صادراتی، عبور (ترانزیت) خارجی، ورود موقت، کران‌بری، مرجوعی، عبور (ترانزیت) داخلی، صورتمجلس کالای از آب گرفته با احکام و موافقت کتبی گمرک تسلیم شده باشد.

تبصره - کالایی که به عنوان قاچاق ضبط یا توقیف می‌شود در صورتی در انبارهای گمرکی قبول می‌شود که همراه صورتجلسه کشف، نامه گمرک مربوط که حاکی از مشخصات کالا باشد، به این انبارها تسلیم شده باشد.

ماده ۵۰ - هر کالایی که به انبارهای گمرکی تحویل می‌شود، باید بلافاصله در دفاتر مربوط انبار ثبت و برای هر ردیف فهرست کل بار (مانیفست) و هر پروانه گمرکی، صورت‌مجلس ضبط، احکام کتبی و بارنامه، قبض انبار جداگانه صادر و به تحویل دهنده کالا تسلیم شود. مرجع تحویل گیرنده باید مسئولیت خود را تا سقف متوسط ارزش کالای موجود در اماکن گمرکی که هر سال توسط گمرک ایران اعلام می‌شود، بیمه نماید.

تبصره ۱- مرجع تحویل گیرنده موظف است همزمان با تحویل گرفتن کالا، تمامی اطلاعات در خصوص کالاهای تحویلی را به نوع، میزان و وزن به نحوی که گمرک تعیین می‌نماید، به گمرک اعلام نماید.

تبصره ۲- هرگاه در زمان توقف یا بارگیری کالا از انبار یا خروج از اماکن گمرکی، کالا دچار آسیب‌دیدگی و یا فساد یا کسری گردد، باید بلافاصله مراتب توسط مرجع تحویل‌گیرنده به گمرک اطلاع داده شود تا با حضور مأمور گمرک با قید علت صورت‌مجلس مربوط تهیه تا سایر اقدامات قانونی انجام گیرد.

فصل دوم - انبارهای اختصاصی، انبارها و سردخانه‌های عمومی رسمی و گمرک‌های اختصاصی

ماده ۵۱ - گمرک ایران می‌تواند با درخواست صاحبان کالا مبنی بر تأسیس انبار اختصاصی موافقت نماید، به شرط آن که دارای شرایط به شرح ذیل باشد.

انبارهای اختصاصی تحت نظارت نزدیکترین گمرک خواهند بود و گمرک یادشده ضمن نگهداری حساب کالای موجود در آن مسئول حسن اجرای مقررات گمرکی مربوط خواهد بود. در صورتی که در انبار اختصاصی کالای ساخت خارج دیده شود که وجود آن در انبار متکی به پروانه عبور (ترانزیت) داخلی نباشد مأموران گمرک پس از رسیدگی آن را کالای وارده به انبار تلقی نموده و در بخش ورودی دفتر انبار ثبت خواهند کرد.

۱- انبارهای مسقف

الف - زمینه فعالیت و کالای تولیدی با نوع کالای مورد درخواست برای نگهداری در انبار مطابقت داشته باشد.

ب - انبار باید مسقف و کاملاً محصور و پنجره‌ها و نورگیرها از داخل انبار محصور و دارای یک درب ورودی و خروجی و نحوه نصب و الصاق پلمب از داخل جوشکاری به نحوی باشد که از نمای بیرونی درب انبار هیچ‌گونه آثاری از جوشکاری مشخص نباشد.

ج - انبار از تجهیزات و سامانه‌های اعلام و اطفای حریق برخوردار و در محل مناسب نصب گردد.

د - وضعیت استقرار گمرک در انبار و محوطه بیرونی آن مشخص و امکانات لازم در این خصوص تأمین گردد.

هـ - شرایط انبار از بابت نوع دیوار، ارتفاع دیوار، مساحت انبار، وضعیت روشنایی، موقعیت انبار به لحاظ فاصله انبار تا گمرک اجرایی، وضعیت انبار از لحاظ استقرار آن در داخل یا خارج محوطه واحد درخواست‌کننده، براساس نوع کالای مورد درخواست جهت نگهداری در انبار، توسط گمرک ایران مشخص می‌گردد.

۲- انبارهای روباز

الف - رعایت جزءهای (الف)، (د) و (هـ) بند ۱)

ب - انبار روباز صرفاً شامل نگهداری کالاهای حجیم و کالاهایی است که به لحاظ شرایط قابل نگهداری در انبار مسقف نمی‌باشند.

ج - دارای یک درب ورودی و خروجی و نحوه نصب و الصاق پلمب از داخل جوشکاری به صورتی که از نمای بیرونی درب انبار هیچ‌گونه آثاری از جوشکاری مشخص نباشد.

تبصره - بهره‌برداری از انبارها و سردخانه‌های عمومی و ایجاد واحدهای گمرک اختصاصی منوط به رعایت مقررات این ماده می‌باشد.

ماده ۵۲ - واحد گمرک اختصاصی موضوع ماده (۳۲) قانون از لحاظ تشکیلاتی تابع یک گمرک اجرایی بوده و با استقرار مأموران اعزامی تشریفات گمرکی مورد نظر به طور کامل در آن واحد انجام می‌شود.

واحدهای گمرکی اختصاصی به استثنای مواد (۲۷) تا (۲۹) قانون تابع مقررات مربوط به انبارهای اختصاصی و از سایر جهات مشمول مقررات انبارهای گمرکی خواهند بود.

ماده ۵۳ - انبارها و سردخانه‌های عمومی رسمی، مکانی است که از مراجع قانونی مربوط مجوز فعالیت داشته که علاوه بر کالای داخلی عموم افراد، کالای گمرک نشده طبق ضوابط بخش چهارم قانون، قابل انتقال و نگهداری در آنها می‌باشد.
